

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

WARSZAWA, dnia 5 lipca 1978 r. **Nr 2***

TREŚĆ: Str.

Poz:.

5.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 12 maja 1978 r.

w sprawie uzgadniania pod względem ochrony przeciwpożarowej założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji budowlanych

(Monitor Polski Nr 17, poz. 57)

Na podstawie § 23 uchwały nr 75 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1972 r. w sprawie projektowania inwestycji (Monitor Polski Nr 23, poz. 133) oraz w związku z art. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Uzgodnienia pod względem ochrony przeciwpożarowej z właściwymi organami lub jednostkami organizacyjnymi wymagają założenia techniczno-ekonomiczne następujących inwestycji budowlanych:

1) obiektów o wysokości ponad 25 m,
2) obiektów, w których znajdują się pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania grup ludzi liczących ponad 50 osób, a w szczególności domów towarowych, teatrów, kin, cyrków, sal sprzedaży, sal konferencyjnych, zamkniętych obiektów sportowych, obiektów kultu religijnego, sal wystawowych, hal targowych, restauracji, barów, dworców pasażerskich.
3) obiektów, w których znajdują się pomieszczenia przeznaczone dla ludzi o ograniczonej możliwości poruszania się, a w szczególności: szpitali, sanatoriów, domów rencistów, zakładów pracy zatrudniających inwalidów, szkół dla dzieci niedorozwiniętych.
4) obiektów biurowych, socjalnych, żłobków, przedszkoli, szkół, uczelni, domów studenckich, internatów, hoteli, hoteli pracowniczych, obiektów sądowych, zakładów poprawczych, schronisk dla nieletnich,
5) aresztów śledczych, zakładów karnych,
6) archiwów, muzeów i bibliotek,
7) magazynów i otwartych składowisk zaliczonych do I lub II kategorii niebezpieczeństwa pożarowego oraz magazynów i otwartych składowisk o powierzchni ponad 1000 m², zaliczonych do III lub IV kategorii niebezpieczeństwa pożarowego,
8) obiektów produkcyjnych i urządzeń technologicznych, zaliczonych do I, II lub III kategorii niebezpieczeństwa pożarowego,
9) zajezdni autobusów, tramwajów, trolejbusów, garaży dla samochodów ciężarowych, garaży dla samochodów osobowych o powierzchni powyżej 60 m², garaży dla kombajnów zbożowych, hangarów na lotniskach, lokomotywowni i wagonowni PKP,
10) obiektów uspołecznionego budownictwa rolniczego związanych z hodowlą oraz magazynowaniem i przygotowaniem pasz i produktów rolnych.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się również w razie rozbudowy lub modernizacji obiektów albo kapitalnych remontów, jeżeli z uwagi na charakter lub rozmiar robót niezbędne jest sporządzenie dla tych remontów dokumentacji odpowiadającej co do zakresu założeniom techniczno-ekonomicznym inwestycji lub dokumentacji uproszczonej (jednostadiowej).

§ 2. 1. Podstawę uzgodnień stanowią dane określone przez jednostkę sporządzającą złożenia techniczno-ekonomiczne inwestycji, dotyczące:

1) usytuowania obiektów i urządzeń technologicznych,
2) zaliczania pomieszczeń w budynkach, budynków oraz innych obiektów do odpowiedniej kategorii niebezpieczeństwa pożarowego albo zagrożenia wybuchem lub zagrożenia ludzi,
3) obliczenia rzeczywistych wielkości występujących obciążeń ogniowych dla budynków, innych obiektów, pomieszczeń, kondygnacji i stref pożarowych,
4) ustalenia klasy odporności ogniowej budynku i poszczególnych elementów budowlanych,
5) określenia stopnia rozprzestrzeniania się ognia w elementach i stopnia zapalności materiałów, z których będą wykonane elementy budowlane,
6) podziału na strefy pożarowe i usytuowania pomieszczeń zaliczonych do I lub II kategorii niebezpieczeństwa pożarowego i pomieszczeń zagrożonych wybuchem,
7) ustalenia odciążających (przeciwwybuchowych) przepon, klap i otworów,
8) wyposażenia obiektów w klapy dymowe,
9) warunków ewakuacyjnych,
10) wyposażenia obiektów w urządzenia gaśnicze i sygnalizacji alarmu pożarowego na podstawie obliczonego zagrożenia pożarowego,
11) zaopatrzenia obiektów w środki gaśnicze,
12) wyposażenia obiektu w światła bezpieczeństwa, ewakuacyjne, przeszkodowe i kierunkowe,
13) doboru instalacji i urządzeń elektroenergetycznych w pomieszczeniach zagrożonych wybuchem oraz zabezpieczenia tras kablowych,
14) instalacji i urządzeń wentylacyjnych oraz ich zabezpieczenia przed przenoszeniem się ognia,
15) zabezpieczenia kanalizacji i ścieków przed niebezpieczeństwem pożaru i wybuchu,
16) instalacji i urządzeń ogrzewczych,
17) zabezpieczenia instalacji i urządzeń technologicznych przed niebezpieczeństwem pożaru i wybuchu,
18) zabezpieczenia przeciwpożarowego innych instalacji i urządzeń stwarzających zagrożenie pożarowe,
19) zapewnienia dojazdów i dostępu jednostkom straży pożarnych do zakładu, poszczególnych budynków i urządzeń technologicznych,
20) zabezpieczenia budynków i urządzeń w instalację piorunochronną.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio przy uzgadnianiu dokumentacji uproszczonej (jednostadiowej).

3. Uzgodnieniu podlegają założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji wszystkich branż jednocześnie. Dopuszcza się uzgadnianie poszczególnych branż oddzielnie; w takim wypadku w pierwszej kolejności uzgodnieniu podlega część architektoniczno-budowlana.

§ 3. 1. Uzgodnienie założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji i uproszczonych założeń dla obiektów typowych pod względem wymagań ochrony przeciwpożarowej wymaga pozytywnej opinii Komendy Głównej Straży Pożarnych.

2. Uzgodnienie założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji pod względem wymagań ochrony przeciwpożarowej innych niż wymienione w ust. 1 wymaga pozytywnej opinii:

1) rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, zatrudnionego w jednostce sporządzającej założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji dla obiektów projektowanych indywidualnie,
2) właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego dla obiektów indywidualnych projektowanych przez jednostki sporządzające założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji, które nie zatrudniają rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych.

3. Sprawy sporne związane z uzgadnianiem założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji między rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych a jednostką sporządzającą założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji rozstrzyga właściwy dla projektowanej inwestycji terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 4. Przepisy zarządzenia stosuje się odpowiednio do dokumentacji pochodzących z importu.

§ 5. Zarządzenie nie dotyczy inwestycji budowlanych, o których mowa w § 1, ust. 1, realizowanych w resortach obrony narodowej oraz spraw wewnętrznych na terenach zamkniętych.

§ 6. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 października 1963 r. w sprawie uzgadniania z organami ochrony przeciwpożarowej projektów budowlanych (Dziennik Budownictwa Nr 22, poz. 75).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych
S. Kowalczyk

6.

ZARZĄDZENIE NR 20/78 CZZK MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 5 lipca 1978 r.

w sprawie organizacji ochrony przeciwpożarowej i zakresu jej działania w jednostkach organizacyjnych więziennictwa oraz zasad przeprowadzania przez straże pożarne akcji ratowniczych obiektów więziennictwa

(Dz. Urz. M.S. Nr 3, porz. 16)

Na podstawie art. 17, ust. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W jednostkach organizacyjnych więziennictwa zadania w zakresie zapobiegania pożarom i ich zwalczania wykonuje powołana służba ochrony przeciwpożarowej.

2. Do zadań tej służby należy w szczególności:

1) w zakresie zapobiegania pożarom:
   a) czuwanie nad przestrzeganiem przepisów i wymogów przeciwpożarowych,
   b) kontrola stanu ochrony przeciwpożarowej oraz wydawanie stosownych poleceń,
   c) szkolenie i instruowanie w zakresie ochrony przeciwpożarowej załóg jednostek,

d) organizowanie działalności propagandowo-uświadamiającej w zakresie ochrony przeciwpożarowej,

2) w zakresie zwalczania pożarów:
   a) organizowanie i szkolenie drużyn przeciwpożarowych,
   b) dowodzenie drużynami przeciwpożarowymi w czasie akcji ratowniczych prowadzonych na terenie jednostki.

§ 2. 1. Służbę ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych więziennictwa stanowią:

1) starszy inspektor ochrony przeciwpożarowej w Centralnym Zarządzie Zakładów Karnych,
2) inspektorzy ochrony przeciwpożarowej w okręgowych zarządach zakładów karnych i w Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej,
3) funkcjonariusze działów ochrony powołani do wykonywania zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej w zakładach karnych, aresztach śledczych, ośrodkach przystosowania społecznego, w których liczba skazanych przekracza 200 osób,
4) pracownicy powołani do wykonywania zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej w przywięziennych przedsiębiorstwach i gospodarstwach pomocniczych, zgodnie z branżowymi układami zbiorowymi pracy.

2. W zakładach karnych, aresztach śledczych i ośrodkach przystosowania społecznego, w których liczba skazanych nie przekracza 200 osób i nie utworzono stanowisk etatowych określonych w ust. 1, pkt. 3, kierownik jednostki zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej powierza funkcjonariuszowi, który jest obowiązany wykonywać je obok czynności służbowych wynikających z zajmowanego stanowiska.

3. Kierownicy jednostek organizacyjnych więziennictwa — za zgodą dyrektora okręgowego zarządu zakładów karnych, mogą w uzasadnionych przypadkach odstąpić od powoływania pracowników do wykonywania zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ust. 1, pkt 4, i powierzyć wykonywanie tych zadań odpowiednio przygotowanym pracownikom inżynieryjno-technicznym.

4. Pracownicy wykonujący zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej w przywięziennych przedsiębiorstwach i gospodarstwach pomocniczych podlegają pod względem fachowym właściwemu inspektorowi ochrony przeciwpożarowej okręgowego zarządu zakładów karnych. Na szczeblu zakładu karnego, aresztu śledczego i ośrodka przystosowania społecznego współpracują oni we wszystkich poczynaniach związanych z zabezpieczeniem danego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa pomocniczego ze służbą ochrony przeciwpożarowej tej jednostki.

§ 3. Do obowiązków starszego inspektora ochrony przeciwpożarowej Centralnego Zarządu Zakładów Karnych należy ustalanie kierunków działania, koordynacja i sprawowanie fachowego nadzoru nad całokształtem ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych więziennictwa, a w szczególności:

1) przeprowadzanie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych więziennictwa i dokonywanie okresowych analiz w tym zakresie oraz określanie na tej podstawie kierunkowych zadań dla służby ochrony przeciwpożarowej,
2) wydawanie wytycznych w zakresie zapobiegania pożarom i walki z pożarami oraz opracowywanie instrukcji i norm dotyczących spraw ochrony przeciwpożarowej dla jednostek organizacyjnych więziennictwa,
3) nadzorowanie organizacji służby ochrony przeciwpożarowej i jej doskonalenia zawodowego oraz organizowanie niezbędnych odpraw i narad szkoleniowo-instruktażowych dla służby ochrony przeciwpożarowej jednostek organizacyjnych więziennictwa,
4) opiniowanie planów wyposażenia i zaopatrzenia jednostek organizacyjnych więziennictwa w sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe oraz inicjowanie i nadzór nad wdrażaniem postępu technicznego w przeciwpożarowym zabezpieczeniu tych jednostek,
5) opiniowanie pod względem wymogów ochrony przeciwpożarowej założeń techniczno-ekonomicznych lub projektów technicznych dla zadań inwestycyjnych i remontowych zatwierdzanych przez Centralny Zarząd Zakładów Karnych,
6) koordynowanie współdziałania jednostek organizacyjnych więziennictwa z komendami straży pożarnych, zwłaszcza poprzez utrzymywanie niezbędnej łączności z tymi komendami oraz uczestniczenie w odprawach, naradach i szkoleniach organizowanych przez Komendę Główną Straży Pożarnych dla służb ochrony przeciwpożarowej,
7) nadzorowanie postępowań wyjaśniających dotyczących wypadków pożaru, przeprowadzanych przez podległe jednostki organizacyjne więziennictwa oraz prowadzenie statystyki pożarów powstałych w tych jednostkach,
8) sporządzanie sprawozdań i analiz z realizacji zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

§ 4. 1. Do obowiązków inspektora ochrony przeciwpożarowej okręgowego zarządu zakładów karnych należy sprawowanie fachowego nadzoru nad całokształtem ochrony przeciwpożarowej w podległych jednostkach organizacyjnych więziennictwa, a w szczególności:

1) przeprowadzanie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w podległych jednostkach według potrzeb wynikających z bieżącej oceny tej ochrony, nie mniej jednak niż jeden raz w roku,
2) zgłaszanie właściwym przełożonym wniosków w sprawach organizacji służby ochrony przeciwpożarowej, komisji pożarowo-technicznych, drużyn przeciwpożarowych oraz wyposażenia technicznego jednostek w sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe, wprowadzanie nowości technicznych w zakresie urządzeń i sprzętu mających zastosowanie w jednostkach organizacyjnych więziennictwa, jak również w innych sprawach dotyczących poprawy ochrony przeciwpożarowej,
3) opiniowanie kandydatów (funkcjonariuszy i pracowników) na stanowiska etatowe w służbie ochrony przeciwpożarowej lub wyznaczonych do wykonywania zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, udzielanie niezbędnej pomocy podległym jednostkom we właściwym zorganizowaniu działania służby i drużyn przeciwpożarowych oraz komisji pożarowo-technicznych,
4) zapewnianie stałego wzrostu poziomu przygotowania fachowego funkcjonariuszy i pracowników wykonujących zadania w zakresie ochrony przeciwpożarowej poprzez organizowanie odpraw instruktażowo-szkoleniowych oraz czuwanie nad terminowym kierowaniem tych osób na odpowiednie przeszkolenie,
5) sprawowanie fachowego nadzoru nad przebiegiem informacyjnego szkolenia przeciwpożarowego załóg podległych jednostek, członków komisji pożarowo-technicznych oraz nad szkoleniem teoretycznym i praktycznym drużyn przeciwpożarowych, a w razie zaistnienia potrzeby udzielanie pomocy w organizowaniu i prowadzeniu tych szkoleń,
6) opiniowanie projektów planów wieloletnich i rocznych podległych jednostek w części dotyczącej zaopatrzenia w urządzenia przeciwpożarowe i sprzęt pożarniczy,
7) opiniowanie w trakcie opracowywania, pod względem

wymogów ochrony przeciwpożarowej, założeń techniczno-ekonomicznych lub projektów technicznych dla zadań inwestycyjnych i remontowych zatwierdzanych przez okręgowy lub Centralny Zarząd Zakładów Karnych,

8) koordynowanie współdziałania podległych jednostek organizacyjnych więziennictwa z komendami straży pożarnych, zwłaszcza poprzez utrzymywanie w tym celu stałej łączności z właściwymi komendami oraz uczestniczenie w odprawach, naradach i szkoleniach organizowanych przez te komendy dla służb ochrony przeciwpożarowej,
9) przeprowadzanie postępowań wyjaśniających w sprawach pożarów powstałych w podległych jednostkach organizacyjnych więziennictwa oraz prowadzenie ewidencji tych pożarów,
10) dokonywanie okresowych analiz stanu ochrony przeciwpożarowej w podległych jednostkach organizacyjnych więziennictwa oraz opracowywanie na tej podstawie wniosków w zakresie profilaktyki przeciwpożarowej i zadań dla służby ochrony przeciwpożarowej.

2. Inspektor ochrony przeciwpożarowej — niezależnie od obowiązków przewidzianych w ust. 1 — wykonuje w okręgowym zarządzie zakładów karnych zadania określone w § 6 niniejszego zarządzenia.

§ 5. Do obowiązków inspektora ochrony przeciwpożarowej Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej należy wykonywanie całokształtu zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej w ośrodku, a w szczególności:

1) przeprowadzanie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w obiektach ośrodka i wydawanie doraźnych poleceń w sprawach poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej,
2) zgłaszanie wniosków dotyczących usprawnienia i polepszenia ochrony przeciwpożarowej w ośrodku,
3) uczestniczenie w pracach komisji pożarowo-technicznej,
4) organizowanie działalności propagandowo-uświadamiającej w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
5) czuwanie nad prawidłowym wyposażeniem, rozmieszczeniem oraz nad utrzymaniem w pełnej sprawności technicznej sprzętu, urządzeń przeciwpożarowych, punktów czerpania wody gaśniczej, jak również nard oznakowaniem i utrzymaniem dróg ewakuacyjnych i pożarowych,
6) współdziałanie z właściwymi służbami ośrodka w zakresie ustalenia warunków ochrony przeciwpożarowej podczas prowadzenia prac pożarowo-niebezpiecznych, przy remontach, pracach modernizacyjnych, adaptacyjnych i innych,
7) prowadzenie szkolenia pożarniczego załogi ośrodka i drużyn przeciwpożarowych oraz prowadzenie programowych zajęć szkoleniowych z zagadnień ochrony przeciwpożarowej dla słuchaczy,
8) pełnienie funkcji dowódcy drużyny przeciwpożarowej,
9) przedstawianie komendantowi ośrodka meldunków dotyczących nieprzestrzegania przez pracowników i słuchaczy obowiązujących przepisów przeciwpożarowych lub nie wykonujących zadań zleconych w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
10) utrzymywanie stałej łączności z właściwą terenowo komendą straży pożarnej.

§ 6. Do obowiązków funkcjonariuszy i pracowników jednostek organizacyjnych więziennictwa, o których mowa w § 2, ust. 1, pkt 3 i 4 oraz w ust. 2, należy wykonywanie całokształtu zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej w tych jednostkach, a w szczególności:

1) przeprowadzanie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w obiektach jednostki i wydawanie, w ramach uprawnień ustalonych przez kierownika jednostki, doraźnych poleceń w zakresie poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej,
2) zgłaszanie kierownikowi jednostki i inspektorowi ochrony przeciwpożarowej okręgowego zarządu zakładów karnych potrzeb i wniosków w zakresie niezbędnego wyposażenia w sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe, jak również w innych sprawach mających na celu zapewnienie ochrony przeciwpożarowej,
3) uczestniczenie w pracach komisji pożarowo-technicznej,
4) czuwanie nad prawidłowym wyposażeniem, rozmieszczeniem oraz nad utrzymaniem w pełnej sprawności technicznej sprzętu, urządzeń przeciwpożarowych, punktów czerpania wody gaśniczej, jak również nad oznakowaniem i utrzymaniem dróg ewakuacyjnych i pożarowych,
5) współdziałanie z właściwymi służbami w zakresie ustalenia wymagań ochrony przeciwpożarowej podczas prowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych, przy remontach, pracach modernizacyjnych, adaptacyjnych i innych,
6) organizowanie i prowadzenie wśród funkcjonariuszy, pracowników i skazanych akcji propagandowo-uświadamiających w zakresie zapobiegania pożarom i ich zwalczania,
7) szkolenie drużyn przeciwpożarowych oraz w zakresie informacyjnym z zagadnień ochrony przeciwpożarowej — pozostałej załogi jednostki i skazanych,
8) pełnienie funkcji dowódcy drużyny przeciwpożarowej,
9) przedstawianie kierownikowi jednostki meldunków dotyczących nieprzestrzegania przez funkcjonariuszy, pracowników lub skazanych obowiązujących przepisów przeciwpożarowych, bądź niewykonywania zleconych zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
10) utrzymywanie stałej łączności z właściwą terenowo komendą straży pożarnej.

§ 7. 1. We wszystkich jednostkach organizacyjnych więziennictwa, kierownicy tych jednostek powołują komisje pożarowo-techniczne jako zespoły doradcze do spraw ochrony przeciwpożarowej.

2. Skład osobowy komisji pożarowo-technicznej ustala się w zależności od rodzaju i potrzeb jednostki.

3. Komisje pożarowo-techniczne zbierają się w razie potrzeby, nie rzadziej jednak niż dwa razy w roku, w okresie wiosennym do 15 kwietnia i w okresie jesiennym do 15 października.

4. Do podstawowych zadań komisji pożarowo-technicznej należy:

1) przeprowadzanie przeglądów wszystkich obiektów pod względem stanu ochrony przeciwpożarowej, a w szczególności w zakresie:
   a) wymogów budowlanych oraz dróg ewakuacyjnych i pożarowych dróg dojazdowych,
   b) procesów technologiczno-produkcyjnych oraz instalacji i urządzeń technicznych,
   c) urządzeń energetycznych i ogrzewczych,
   d) urządzeń gaśniczych, alarmowych i zaopatrzenia wodnego,
   e) magazynowania materiałów, surowców i wyrobów,
2) sporządzanie protokołów z przeprowadzonych przeglądów oraz opracowywanie wniosków i zaleceń dotyczących podniesienia stanu ochrony przeciwpożarowej, a w szczególności:
   a) sposobów i terminów usunięcia stwierdzonych braków i niedociągnięć,
   b) wprowadzania usprawnień organizacyjnych i technicznych zmierzających do podniesienia skuteczności ochrony przeciwpożarowej w jednostce,
3) opiniowanie, pod względem wymogów ochrony przeciwpożarowej, wprowadzanych nowych urządzeń i instalacji oraz modernizacji istniejących, jak również wprowadzanych

nowych rodzajów produkcji i zmian procesów technologiczno-produkcyjnych,
4) opiniowanie projektów zarządzeń i wewnętrznych przepisów w zakresie ochrony przeciwpożarowej wydawanych przez kierownika jednostki,
5) przedkładanie kierownikowi jednostki wniosków w zakresie wzmocnienia ochrony przeciwpożarowej między innymi w dniach wolnych od pracy oraz w okresach zwiększonego zagrożenia pożarowego, np. w okresie suszy letniej, remontów, rozruchu itp.,
6) rozpatrywanie innych zagadnień organizacyjnych i techniczno-pożarowych na polecenie kierownika jednostki.

§ 8. 1. We wszystkich jednostkach organizacyjnych więziennictwa, z wyjątkiem zakładów karnych, aresztów śledczych i ośrodków przystosowania społecznego, w których liczba skazanych nie przekracza 200 osób, powołuje się spośród funkcjonariuszy i pracowników nieetatowe drużyny przeciwpożarowe.

2. W zakładach karnych, w których stosuje się uproszczony system ochrony i obrony oraz w ośrodkach przystosowania społecznego i w przywięziennych przedsiębiorstwach, można również powoływać pomocnicze nieetatowe drużyny przeciwpożarowe spośród odpowiednio dobranych skazanych.

3. Nieetatowe drużyny przeciwpożarowe, o których mowa w ust. 1 i 2, powołuje kierownik jednostki z tym, że w odniesieniu do pomocniczych drużyn przeciwpożarowych powoływanych spośród skazanych w przywięziennych przedsiębiorstwach,kandydaci wymagają zatwierdzenia przez naczelnika zakładu karnego, aresztu śledczego lub ośrodka przystosowania społecznego.

4. W skład drużyn przeciwpożarowych, o których mowa w ust. 1, wyznacza się:
1) funkcjonariuszy — z wyjątkiem naczelnika i jego zastępców oraz kierownika działu ochrony i jego zastępców,
2) pracowników — z wyjątkiem dyrektora (kierownika) przywięziennego przedsiębiorstwa i jego zastępców.

5. Liczebność drużyn przeciwpożarowych ustala się oddzielnie dla każdej jednostki, w zależności od potrzeb i warunków wynikających zarówno z zagrożenia pożarowego jak i możliwości uzyskania pomocy interwencyjnej z zewnątrz.

6. Ustalenia liczebności drużyn przeciwpożarowych dokonują kierownicy jednostek na podstawie wniosków komisji pożarowo-technicznych z tym, że przy ustalaniu składu drużyn dla przywięziennych przedsiębiorstw, w pracy komisji powinien uczestniczyć kierownik działu ochrony.

§ 9. 1. Każda jednostka organizacyjna więziennictwa powinna być wyposażona w niezbędne urządzenia przeciwpożarowe, środki gaśnicze, sprzęt pożarniczy i ewentualnie potrzebne środki transportowe do przewożenia tego sprzętu.

2. Rodzaj i ilość urządzeń przeciwpożarowych i środków gaśniczych ustala się w oparciu o ogólnie obowiązujące przepisy budowlane, eksploatacyjne, energetyczne i przeciwpożarowego zaopatrzenia wodnego.

3. Rodzaje i ilości sprzętu pożarniczego niezbędnego do wyposażenia jednostek oraz poszczególnych obiektów i pomieszczeń ustalają kierownicy jednostek, na podstawie faktycznych potrzeb wynikających z zagrożenia pożarowego, z uwzględnieniem norm należności tego sprzętu, które określa dyrektor Centralnego Zarządu Zakładów Karnych.

4. Jednostki, w których powołane zostały drużyny przeciwpożarowe, powinny być ponadto wyposażone w niezbędne uzbrojenie osobiste oraz w sprzęt i odzież ochronną dla tych drużyn, zgodnie z normami wyposażenia osobistego drużyn przeciwpożarowych, które określa dyrektor Centralnego Zarządu Zakładów Karnych.

5. Urządzenia przeciwpożarowe, sprzęt pożarniczy, pożarnicze środki transportowe oraz wyposażenie osobiste drużyn przeciwpożarowych mogą być używane tylko do celów związanych z wykonywaniem zadań ochrony przeciwpożarowej oraz do zadań obronnych związanych z bezpieczeństwem jednostki.

§ 10. W celu zapewnienia niezbędnego współdziałania jednostek organizacyjnych więziennictwa z właściwymi miejscowo komendami straży pożarnych, zobowiązuje się:
1) jednostki organizacyjne więziennictwa do:
   a) uzgadniania z komendami zasad i kolejności alarmowania jednostek straży pożarnych,
   b) zwracania się do właściwych terenowo komend o udzielenie fachowej pomocy niezbędnej do zapewnienia ochrony przeciwpożarowej,
   c) uzgadniania z właściwymi komendami zasad ochrony przeciwpożarowej przywięziennych przedsiębiorstw,
   d) organizowania w porozumieniu z właściwymi komendami straży pożarnych wspólnych ćwiczeń w zakresie prowadzenia akcji ratowniczych obiektów więziennictwa,
   e) zapewnienia udziału funkcjonariuszy i pracowników, którym powierzono prowadzenie spraw ochrony przeciwpożarowej w odprawach, naradach i szkoleniach organizowanych przez właściwe terenowo komendy dla służb ochrony przeciwpożarowej,
2) komendy straży pożarnych do:
   a) uwzględniania w planach operacyjnych udzielania pomocy interwencyjnej jednostkom organizacyjnym więziennictwa położonym w rejonie ich działania i ustalenia, wspólnie z kierownictwem tych jednostek, zasad i sposobów alarmowania straży pożarnych,
   b) udzielania fachowej pomocy jednostkom organizacyjnym więziennictwa przy opracowywaniu przepisów przeciwpożarowych,
   c) zawiadamiania jednostek organizacyjnych więziennictwa o organizowanych odprawach i naradach dla służb ochrony przeciwpożarowej,
   d) przeszkalania, w ramach organizowanych kursów kierowanych przez jednostki organizacyjne więziennictwa, funkcjonariuszy i pracowników,
   e) udzielania jednostkom organizacyjnym więziennictwa niezbędnej pomocy w organizowaniu i prowadzeniu szkolenia z zagadnień ochrony przeciwpożarowej,
   f) brania udziału we wspólnych ćwiczeniach w zakresie prowadzenia akcji ratowniczych obiektów więziennictwa.

§ 11. 1. W razie powstania w jednostce organizacyjnej więziennictwa pożaru lub innego nadzwyczajnego wypadku wymagającego wprowadzenia do akcji jednostek straży pożarnej, kierownictwo akcją ratowniczą obejmuje dowódca jednostki straży pożarnej.

2. Kierujący akcją ratowniczą uzgadnia wszelkie poczynania związane z prowadzoną akcją na terenie jednostki organizacyjnej więziennictwa z funkcjonariuszem aktualnie kierującym obroną jednostki.

3. Funkcjonariusz kierujący obroną jednostki udziela kierującemu akcją ratowniczą pomocy w sprawnym przeprowadzeniu akcji, a w szczególności:
1) ustala z kierującym akcją ratowniczą sposób jej przeprowadzenia w oparciu o założenia planu ochrony i obrony zakładu karnego, aresztu śledczego, ośrodka przystosowania społecznego,
2) informuje kierującego akcją ratowniczą o zagrożeniu pożarowym obiektów i urządzeń oraz o miejscach szczególnie niebezpiecznych dla osób uczestniczących w akcji,

3) wyznacza niezbędną ilość funkcjonariuszy i pracowników do udziału w akcji ratowniczej i wydaje im w tym zakresie stosowne polecenia.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1962 r. w sprawie organizacji ochrony przeciwpożarowej i zakresu działania jej organów w jednostkach organizacyjnych więziennictwa oraz zasad współdziałania tych organów z komendami straży pożarnych (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 1963 r. Nr 1, poz. 10 oraz Dz. Zarz. i Roz. KGSP z 1963 r. Nr 3, poz. 15).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. B. Stachura

Minister Sprawiedliwości
J. Bafia

7.

WYTYCZNE NR 1 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 3 maja 1978 r.

w sprawie przeprowadzania sprawdzianu dla oficerów pożarnictwa przewidzianych do nadania stopnia majora i pułkownika pożarnictwa

Na podstawie § 6, ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz. U. Nr 33, poz. 180) w związku z § 3 zarządzenia Nr 25/77 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 sierpnia 1977 r. w sprawie wymagań w zakresie kwalifikacji i okresowych ocen kwalifikacyjnych funkcjonariuszy pożarnictwa ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Oficerowie pożarnictwa przewidziani do nadania stopnia majora lub pułkownika pożarnictwa, nie posiadający ukończonych studiów wyższych odpowiadających kwalifikacjom zawodowym wymaganym na zajmowanym stanowisku, poddani zostają sprawdzianowi z zakresu wiedzy zawodowej.

2. Zakres wiedzy zawodowej będącej przedmiotem sprawdzianu obejmuje w szczególności zagadnienia:

1) planowania działań operacyjnych, sprawowania nadzoru operacyjnego, dowodzenia i prowadzenia analizy działań ratowniczych oraz rozwiązywania zadań taktycznych,
2) znajomości zasad organizacji nadzoru prewencyjnego i egzekwowania poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej, zabezpieczenia przeciwpożarowego procesów technologicznych, wymagań przeciwpożarowych w budownictwie,
3) znajomości organizacji i zasad działania organów władzy, administracji państwowej i gospodarczej, umiejętności kierowania zespołami ludzkimi, zasad podejmowania decyzji oraz techniki zarządzania jednostkami ochrony przeciwpożarowej.

§ 2. 1. Sprawdzian jest przeprowadzany w Komendzie Głównej Straży Pożarnych przez co najmniej trzyosobową komisję, której skład ustala Komendant Główny Straży Pożarnych.

2. Komisja ocenia wynik sprawdzianu jako pozytywny lub negatywny.

3. Złożenie sprawdzianu z wynikiem pozytywnym, przy spełnieniu innych przewidzianych przepisami wymagań, stanowi podstawę do wystąpienia z wnioskiem o nadanie stopnia majora lub pułkownika pożarnictwa.

4. Oficerowie pożarnictwa, którzy w wyniku sprawdzianu otrzymali ocenę negatywną, mogą być kierowani do powtórnego sprawdzianu w roku następnym.

5. O terminie sprawdzianu oficerowie pożarnictwa będą powiadamiani przez przełożonych uprawnionych do mianowania na stanowisko służbowe na 3 miesiące przed wyznaczonym terminem sprawdzianu.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

8.

WYJAŚNIENIE KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 5 maja 1978 r.

w sprawie niektórych kwestii dotyczących zaliczania okresu zasadniczej i zawodowej służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie nabywania uprawnień związanych z pełnieniem służby przez funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie § 6, ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz. U. Nr 33, poz. 180) wyjaśnia się, co następuje:

1. Zgodnie z art. 62, ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 134, z późniejszymi zmianami) — czas odbywania zawodowej służby wojskowej wlicza się pracownikowi do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień związanych z tym zatrudnieniem, jeżeli podjął on zatrudnienie stosownie do zasad określonych w art. 62 powołanej ustawy.

2. Żołnierzowi, który podjął zatrudnienie stosownie do zasad określonych w § 2—4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 marca 1975 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz. U. Nr 10, poz. 61), wlicza się czas odbywania zasadniczej służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym podjął zatrudnienie, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem w tym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie.

Czas odbywania zasadniczej służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia w zakresie powyższych uprawnień również żołnierzowi, który:

— z ważnych przyczyn (§ 7, ust. 3 rozporządzenia) nie podjął poprzedniego zatrudnienia albo przed powołaniem do służby nie był zatrudniony, jeśli spełnił warunek określony w § 7, ust. 1 powołanego rozporządzenia,

— podjął zatrudnienie po upływie terminów określonych w § 2, ust. 1 oraz § 7, ust. 1 i 4 z powodu odbywania nauki zawodu w szkole lub na kursie, lecz z zachowaniem terminów określonych w § 8 powołanego rozporządzenia.

3. Żołnierzowi, który po odbyciu zasadniczej służby wojskowej podjął zatrudnienie w innym zakładzie pracy, do okresu zatrudnienia w zakresie uprawnień określonych w ust. 2 wlicza się w nowym zakładzie pracy także czas zatrudnienia w zakładzie pracy, w którym był pracownikiem w dniu powołania do służby wojskowej, jeżeli:

— podjął zatrudnienie zgodnie z § 3, ust. 3 powołanego rozporządzenia,
— z ważnych przyczyn (§ 7, ust. 3 rozporządzenia) nie podjął poprzedniego zatrudnienia lecz spełnił warunek określony w § 7, ust. 1 powołanego rozporządzenia,
— podjął zatrudnienie po upływie terminów, o których mowa w § 2, ust. 1 oraz § 7, ust. 1 i 4, z powodu odbywania nauki zawodu w szkole lub na kursie, lecz z zachowaniem terminów określonych w § 8 powołanego rozporządzenia.

4. Przepisy powołane w ust. 1 i 2 stanowią podstawę zaliczenia okresu zasadniczej i zawodowej służby wojskowej do okresu zatrudnienia, od którego zależy między innymi:

1) wysokość odprawy przysługującej funkcjonariuszowi pożarnictwa zwolnionemu ze służby — zgodnie z art. 39 i 40 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. z 1974 r. Nr 50, poz. 321 i z 1975r. Nr 20, poz. 106),
2) uprawnienie do dodatkowego urlopu wypoczynkowego przysługującego funkcjonariuszowi pożarnictwa — zgodnie z art. 15, ust. 2 powołanego dekretu.

Jednakże wliczenie okresu odbywania służby wojskowej do okresów zatrudnienia, od których zależy nabycie uprawnień określonych w pkt. 1 i 2, może mieć miejsce tylko w przypadku, gdy żołnierz zwolniony z zawodowej lub zasadniczej służby wojskowej podejmie służbę w charakterze funkcjonariusza pożarnictwa w jednostce ochrony przeciwpożarowej **bezpośrednio** po zwolnieniu z wojska w terminie określonym w art. 62 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz w §§ 2—4, 7—8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 marca 1975 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin.

5. Sprawę zaliczania okresu zasadniczej i zawodowej służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie nabywania uprawnień związanych z pełnieniem służby przez funkcjonariusza pożarnictwa przed wejściem w życie przepisów wymienionych w ust. 1 i 2 regulują następujące przepisy:

1) w zakresie zasadniczej służby wojskowej:
   a) §§ 2, 4, 6—8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 marca 1960 r. w sprawie kierowania i przyjmowania do pracy osób zwolnionych z zasadniczej służby wojskowej (Dz. U. Nr 20, poz. 122) — w stosunku do zwolnionych w okresie od zakończenia drugiej wojny światowej do 9 grudnia 1968 r.,
   b) §§ 3, 7—9, 11 i 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 listopada 1968 r. w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 44, poz. 318 i z 1973 r. Nr 29, poz. 164) — w stosunku do zwolnionych w okresie od 10 grudnia 1968 r. do 3 kwietnia 1975 r.,
2) w zakresie zawodowej służby wojskowej:
   a) §§ 10, 16 i 17 uchwały Nr 782 Prezydium Rządu z dnia 1 października 1955 r. w sprawie zatrudnienia oficerów zawodowych zwolnionych ze służby wojskowej i ich materialnego zaopatrzenia (Monitor Polski z 1955 r. Nr 88, poz. 1072 i z 1956 r. Nr 82, poz. 967) — w stosunku do zwolnionych w okresie do 31 marca 1957 r.,
   §§ 28, 32 i 34 uchwały Nr 111 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie zatrudniania oficerów zwalnianych z wojskowej służby zawodowej i ich materialnego zaopatrzenia (Monitor Polski Nr 25, poz. 176 i Nr 49, poz. 304) — w stosunku do oficerów zwolnionych w okresie od 1 kwietnia 1957 r. do 8 stycznia 1958 r. oraz do podoficerów zwolnionych w okresie od 1 kwietnia 1957 r. do 30 czerwca 1958 r.,
   b) art. 66 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów sił zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 5 z późniejszymi zmianami), art. 98 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o służbie wojskowej szeregowców i podoficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. Nr 36, poz. 164 z późn. zmianami)
   — w stosunku do oficerów zwolnionych w okresie od 9 stycznia 1958 r. do 30 września 1970 r. oraz do podoficerów zwolnionych w okresie od 1 lipca 1958 r. do 30 września 1970 r.

Data zwolnienia z wojska decyduje o tym, który z wyżej wymienionych przepisów ma zastosowanie w zakresie zaliczenia okresu służby wojskowej do okresu zatrudnienia, warunkującego prawo do określonego świadczenia.

6. Czasu odbywania służby wojskowej **nie wlicza się** do okresu zatrudnienia o charakterze operacyjno-technicznym warunkującego uprawnienie funkcjonariusza pożarnictwa do wcześniejszego przejścia na emeryturę i dodatku do emerytury lub renty inwalidzkiej.

Przepisy dotyczące służby wojskowej, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mają zastosowania w sytuacjach ustalania uprawnień emerytalnych, bowiem odnoszą się one do świadczeń przysługujących z tytułu stosunku pracy, nie zaś stosunku ubezpieczenia społecznego.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

9.

WYJAŚNIENIE KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 5 lipca 1978 r.

w sprawie zasad udzielania funkcjonariuszom pożarnictwa pełniącym służbę w systemie codziennym czasu wolnego po dyżurach operacyjnych w stanowiskach kierowania

Na podstawie § 6, ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz. U. Nr 33, poz. 180) wyjaśnia się, co następuje:

1. Stosownie do postanowień art. 12 ust. 5 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106), funkcjonariuszom pełniącym służbę w systemie codziennym, a obowiązanym lub wyznaczonym do pełnienia dyżurów operacyjnych trwających 24 godziny, nie przysługuje prawo do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe oraz do otrzymania czasu wolnego lub dnia wolnego.

Za przedłużony czas służby w dni robocze, niedziele i święta

oraz za pracę w porze nocnej funkcjonariusze pożarnictwa otrzymują zryczałtowany dodatek w wysokości 25% wynagrodzenia zasadniczego.

2. W czasie dyżurów operacyjnych trwających 24 godziny należy zapewnić funkcjonariuszom warunki do ośmiogodzinnego wypoczynku podczas pełnienia służby.

3. Po zakończeniu dyżuru, w czasie którego funkcjonariusz miał możliwość ośmiogodzinnego wypoczynku, obowiązany jest on w tym samym dniu przystąpić do pełnienia służby.

4. W wypadku, gdy funkcjonariusz nie mógł korzystać z wypoczynku w związku z akcją ratowniczą lub alarmem ćwiczebnym, albo potrzebą utrzymania jednostki straży pożarnej w pełnej gotowości z innych przyczyn, komendant jednostki ochrony przeciwpożarowej, w której pełnił dyżur, powinien w następnym dniu udzielić funkcjonariuszowi zwolnienia od służby na wypoczynek.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

W.Z.Graf. Zam. 3717